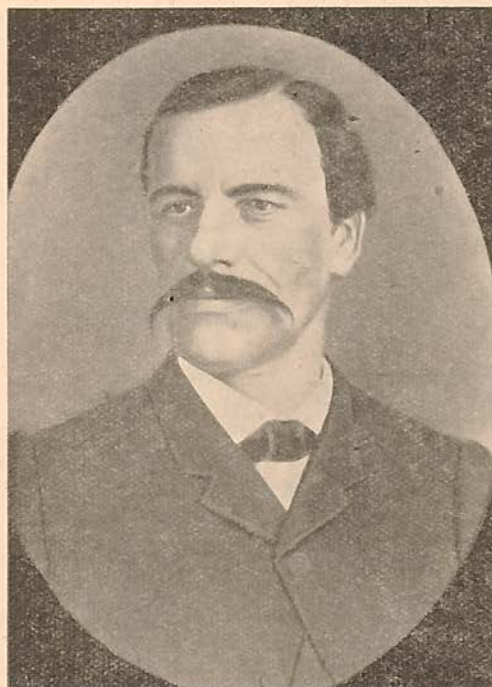

ГЕОРГИ С. РАКОВСКИ

Роденъ въ Котелъ презъ 1821 год.
Починалъ презъ 1867 г.

Роковски! Името му гърми като камбаненъ звънъ всрѣдъ тъмна и глуха нощъ и буди всички заспали. Неговиятъ образъ грѣе надъ българския небосводъ като ясно слънце въ черната и непрогледна нощъ на дългото робство. Неговиятъ животъ е чудна приказка, света легенда. Защото Раковски посвѣти цѣлия си животъ да събужда заспалитѣ въ робство.

Раковски е ученъ, поетъ, бунтовникъ, войвода и учител на българскитѣ бунтовници.

Раковски се е училъ въ родния си градъ Котелъ, въ Карлово и Цариградъ. Следвалъ висши науки и въ Парижъ дори и билъ единъ отъ най-ученитѣ българи тогава. Но той обичалъ отечеството си и се завърналъ въ Котелъ. Тукъ, наклеветенъ предъ турцитѣ, Раковски и баща му били оковани въ тежки вериги и всрѣдъ зима, всрѣдъ прѣспи и виялици, цѣли 18 дни, пешкомъ били закарани въ Цариградъ. Осждени по на 8 години затворъ, тѣ били хвърлени въ страшнитѣ турски тъмници.

Три години и половина лежали баща и синъ въ тия гробници. Следъ това били освободени като невиновни.

Следъ освобождението имъ Раковски тръгналъ изъ поробена България, за да види какъ страда българскиятъ народъ.

Пакъ билъ издаденъ и наклеветенъ. И пакъ го хванали, оковали го въ вериги и подкарали за Цариградъ. Но въ Стара-планина той успѣлъ да избѣга. После събралъ 12 души юнаци, образувалъ чета, и тръгналъ изъ Балкана да се бори съ турцитѣ. Следъ това се прехвърлилъ презъ Дунавъ въ Влашко. Тамъ започналъ да печати вестници, пѣсни и книги и да буди българитѣ отъ тежкия сънъ.

Раковски работилъ много. Измъченъ отъ трудъ и грижи, затварянъ много пѣти, съсипанъ отъ непосилень трудъ, Раковски починалъ 46 годишенъ въ Букурещъ.

Презъ 1885 година коститѣ му били пренесени въ София. А на 22 и 23 октомврий тази година, тѣ бѣха пренесени много тържествено, при поклонението на хиляди българи, въ родния му градъ Котелъ. . . Тамъ тѣ ще почиватъ на вѣчни времена.

Александъръ Спасовъ